

Emre İtaat

Afganistan İslam Emirliđi

16 Őub, 2019

<https://ilimvecihat.com>

Hâmd âlemlerin rabbi olan Allah'a mahsustur. Salat ve selam resullerin imamına, ailesine ve tüm ashâbı üzerine olsun.

Sevgili kardeşlerim, İslam âlimlerinin belirlediği şer'i kaidelerden birisi de "*Vacibin ancak kendisi ile tamamlandığı şeyinde vacip olmasıdır.*" Bilindiği üzere cihad bir vaciptir ve bu vacip birlik ve cemaat olmadan yerine getirilemez. Cemaatin gerekliliklerinin ise bir kişi üzerine uygulanması mümkün değildir. Bunun için birleşme ve ittifak gereklidir. Kâfirlere karşı savaşanların, öncelikle kendi aralarında birlik ve beraberlik içinde olmaları gereklidir. Allah azze ve celle bizleri tefrika ve ihtilaftan sakındırarak şöyle buyurmuştur:

"Birbirinizle çekişmeyin başarısızlığa uğrarsınız ve gücünüz gider."

Allah yolunda cihad ve kıtal için bir cemaat kurulması dinin vaciplerinden ise; cemaatinde ancak emirlikle olabileceği ve emirliğin de ancak itaat ile olabileceği bilinmelidir. Allah yolunda savaşta emirliğin vacipliğine delalet eden en açık delillerden birisi Allahu teala'nın şu buyruğudur: "**İsrail oğullarından olan o ileri gelenleri görmedin mi? Onlar peygamberlerine şöyle demişlerdi: Bize bir kral gönderde Allah yolunda savaşalım!**" Ülkelerinden çıkarılan bu insanlar peygamberlerinden kendi düşmanlarına ve din düşmanlarına karşı, sancağı altında savaşacakları bir emir belirlemesini talep etmektedirler. Onların bu halleri şu andaki Müslümanların halleri ile aynıdır. Zayıf ve ezilmişler ve cihadın dışında hiçbir izzet yolları gözükmemektedir. İşte bu cihadın gerekliliklerinden birisi, bir emir seçilmesidir.

İmam Müslim'in Cabir b. Abdullah'tan (*radıyallahu anh*) rivayetinde şöyle demektedir: Nebi'nin (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurduğunu işittim: Ümmetimden bir grup kıyamete kadar hak üzerine savaşmayı ve galip gelmeyi sürdürecektir. Meryem'in oğlu İsa gökten inecek ve emirleri Ona "*Ge/ bize namaz kıldır*" diyecektir. Bunun üzerine Oda 'Hayır Allah'ın bu ümmete bir ikramı olarak sizler birbirlerinizin emirlerisiniz' diyecektir.

Bu hadis, birçok meseleye delil olmaktadır:

- Kıyamete kadar savaşan Taifatul-Mansura'nın var olacağı
- Bu taifenin şer'i emirlik olduğu
- Emir seçmenin önemi ve gerekliliği
- Bunun, Allah tarafından bu ümmete bir ikramı oluşu

- Üzerinde emir bulunan herkesin üstüne itaatinin vacip oluşu.

Şeyhu'l-İslam İbn Teymiyye (*rahimehullah*) şöyle der: "*İnsanların işlerinin başına birisinin geçirilmesi, dinin en önemli vaciplerindendir. Hatta bunsuz ne dinin nede dünya işlerinin yürütülmesi mümkün değildir. İnsanoğlunun maslahatları, ancak birbirlerinin ihtiyaçları için bir araya gelmeleri ile karşılanabilir. Bunun için ise bir emir gereklidir. Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmaktadır: "Üç kişi bir yolculuğa çıktığında aralarında birisini kendilerine emir tayin etsinler."* Ebu Davud, Ebu Said ve Ebu Hureyre (*radiyallahu anhuma*) yoluyla rivayet etmiştir. İmam Ahmed Musned'inde ise Abdullah b. Amr (*radiyallahu anh*) yoluyla şöyle rivayet edilmektedir: "*Bir arazide yolculuk yapan üç kişinin, aralarından birisini kendilerine emir tayin etmeleri gerekir.*"

Emirlere itaatın vacipliği ve bu itaat üzerine terettüp eden faydalar

Değerli kardeşlerim, geçenlerden, *-üç kişi bile olsalar-* bir cemaatte savaşan her mücahidin aralarında bir emirleri olması gerektiği anlaşılmaktadır. Emir, ister genel komutan tarafından seçilmiş olsun isterse de kendi aralarında seçilmiş olsun her halükarda itaat edilmesi vaciptir. Geçen Cabir (*radiyallahu anh*) hadisinde ise emirin kendi üstündeki emire itaatının vacipliği açıklanmıştır. Bununla ilgili olarak Allah subhanehu ve teala mümin kullarına şöyle seslenmektedir: "***Ey iman edenler, Allah'a itaat edin, resulüne itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de.***" (*Nisa Sûresi: 59. Âyet*)

Bu ayette, emirlere itaatın, imanın şubelerinden olduğu ifade edilmektedir. Yine ayette emire itaatın vacipliği de ifade edilmektedir. Çünkü Allahu teala bunu emretmiştir, emir ise vacipliği ifade eder.

Emirlere itaatte, hem dünya hem de ahiret saadeti vardır. Çünkü bu hakikatte Allah'ın emrine uymaktır ki bunun üzerinde hiçbir saadet olamaz.

Resulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmaktadır: "*Allah'ın bana emrettiği beş şeyi bende size emrediyorum: Cemaat, işitme, itaat, hicret ve cihad*" İmam Ahmed ve Tirmizi rivayet etmiştir.

Emirlere itaat Nebi'nin (*sallallahu aleyhi ve sellem*) vasiyetlerindendir. Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyuruyor: "*Size, Allah'tan korkmanızı ve Habeşli bir köle bile olsa işitip itaat etmenizi vasiyet ediyorum.*"

Muslim'in Ebu Hureyre'den (*radiyallahu anh*) rivayetinde ise şöyle demektedir: "*Bana Halilim/dostum, burnu kesik Habeşli bir köle bile olsa, işitip itaat etmemi vasiyet etti.*"

Umul-Husayn (*radiyallahu anha*) Resulullah'ın (*sallallahu aleyhi ve sellem*) veda hutbesinde şöyle buyurduğunu nakletmektedir: "Başınıza sizi Allah'ın kitabı ile yöneten bir köle bile atansa, onu dinleyin ve itaat edin." (Muslim)

Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) emire itaati o derece önemsemiştir ki Buhari'nin Enes (*radiyallahu anh*) rivayetinde şöyle buyurmuştur: "Başı üzüm tanesi gibi olan Habeşli bir köle bile başınıza gelse, işitip itaat edin."

İşitip itaat eden bir mücahide ise hem uyumasının hem de uyanıklığının ecri verilir. Muaz b. Cebel'den (*radiyallahu anh*) rivayet olunduğuna göre Resulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: "Allah'ın rızasını uman, emirine itaat eden, değerli şeylerini infak eden, ortağına yardım eden ve fesattan kaçan, uykusu da uyanıklığı da hepsi ecirdir. Riya, gösteriş ve kibir için savaşan, emirine isyan eden ve yeryüzünde fesat çıkaran ise hiç bir şey elde edemeden geri döner." (Ebu Davud ve Nesai rivayet etmiştir.)

Emirlere itaat Nebi'ye itaattir. Emirlere isyan ise Resulullah'a isyandır

Ebu Hureyre'den (*radiyallahu anh*) rivayet olunan muttefakun aleyh bir hadiste Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmaktadır: "Bana itaat eden Allah'a itaat etmiştir. Bana isyan eden ise Allah'a isyan etmiştir. Emirine itaat eden bana itaat etmiştir Emirine isyan eden ise bana isyan etmiştir."

Önemli bir uyarı: İtaat maruftadır, masiyette değildir. Ali'den (*radiyallahu anh*) rivayet olunduğuna göre, bir gün Resulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) bir ordu gönderir, başlarına bir emir tayin eder ve onlara da emirlerini dinleyip itaat etmelerini söyler. Emirleri bir ateş yakar ve onlara ateşe girmelerini emreder. Bazıları ateşe girmeyi kabul etmeyerek "Bizler zaten ateşten kaçtık" derler. Bazıları da ateşe girmeye niyetlenirler. Olay Resulullah'a aktarılınca şöyle buyurur: "Eğer ona girmiş olsalardı bir daha oradan çıkamazlardı. Allah'a isyanda itaat yoktur. İtaat ancak maruftadır." (Buhari ve Ebu Davud rivayet etmiştir.)

Resulullah'ın (*sallallahu aleyhi ve sellem*) "Allah'a isyanda itaat yoktur" buyruğuna bir kaç örnek verecek olursak: Emir in suçsuz olan mümin bir cana kıyılmasını, yol kesmeyi, zulüm ile insanların mallarını almayı, yalan ve iftira ile bazı mücahidlerin gıybetinin yapılmasını ve onlara haset edilmesini emretmesi veya bunların dışında Allah'ın kitabında nehyettiği ve Resulullah'ın (*sallallahu aleyhi ve sellem*) hadislerinde yasakladığı diğer münkerleri emretmesi...

"İtaat ancak maruftadır" buyruğuna birkaç örnek verecek olursak: Emir in,

cihadı, zalimin zulmünün engellenmesini, teşkillere gidilmesini, hak edenlere had uygulanmasını, emri bil-maruf nehyi anil-munkeri, kardeşlere hizmeti ve şeran maruf olan diğer şeyleri emretmesi bunun örnekleri olabilir.

Mahlûkatın en hayırlısı Muhammed'e ailesine ve tüm ashabına salat ve selam.

Tercüme: Muhammed Atta